

[Statsministeren.]

tagelser, der bliver umiddelbart anvendelige i Danmark, eller til hvis opfyldelse folketingets medvirken er nødvendig.“

I bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i lovforslaget hedder det bl. a.:

„Til stk. 1.

Denne paragraf tilsigter at sikre folketinget muligheder for at være orienteret om arbejdet i EF og udøve en parlamentarisk kontrolfunktion. En tilsvarende bestemmelse findes i de fleste af de nuværende medlemslandes lovgivning.“

Det ses også som en bemærkning til stk.

2:

„Af de ovenfor anførte grunde foreslås endvidere en bestemmelse, hvorefter regeringen underretter et folketingsudvalg om forslag til rådsvedtagelser, der nødvendigvis ændring i danske love, eller som finder umiddelbar anvendelse i Danmark.“

Det er netop for at opfylde denne underretningspligt, at regeringen efter forelæggelse i folketingets markedsudvalg har besluttet, at udenrigsøkonomiministeren hver 14. dag vil tilsende markedsudvalget en liste over samtlige de forslag, som Kommissionen i de forløbne 2 uger har forelagt Rådet. Endvidere vil eksemplarer af de pågældende dokumenter blive tilsendt folketinget. Der ved har ethvert medlem af markedsudvalget og i øvrigt ethvert medlem af folketinget mulighed for på det tidligst mulige tidspunkt at kunne få fuld orientering om de forslag fra Kommissionen, som danner grundlaget for de senere drøftelser i Rådet. Regeringen har af praktiske grunde valgt at fremsende samtlige Kommissionens forslag, selv om det nok bliver en stor bunke, således at underretningen bliver videregående end foreskrevet i tiltrædelseslovens § 6, stk. 2.

Med hensyn til den konkrete sag om vedtagelserne på EF's Rådsmøde om landbrugs-spørgsmål den 22.-24. januar vil jeg gerne for det første sige, at vi fra dansk side må have forståelse for, at de afgørelser, der skulle træffes i forbindelse med Danmarks,

Storbritanniens og Irlands indtræden i EF, har lagt et meget stærkt arbejdspress på Kommissionen i Bruxelles og på EF-organerne i det hele taget. En virkning heraf har været det beklagelige forhold, at Kommissionens forslag om så vigtige varer som svinekød, æg og fjerkræ først fremkom i december måned. Vi har fra dansk side givet udtryk for beklagelse heraf under drøftelserne.

Der næst vil jeg gerne pege på, at landbrugsministeren den 28. november og udenrigsøkonomiministeren den 7. december i markedsudvalget gav en orientering om den linje, regeringen agtede at følge i forhandlingerne.

Den sene fremkomst af Kommissionens forslag medførte, at der først den 18.-19. december kunne finde indledende drøftelser sted om sagen mellem EF's landbrugsministre. Drøftelsen viste stærkt afvigende synspunkter med hensyn til størrelsen af den udlicensing af prisforskel, der ved overgangsperiodens begyndelse skal gælde mellem de hidtidige medlemslande og de nye medlemslande og mellem de nye medlemslande indbyrdes.

Drøftelserne eller forhandlingerne i Ministerrådet blev fortsat den 22.-24. januar; her fandt sagen så sin afgørelse. Forud for dette møde underrettede udenrigsøkonomiministeren den 11. januar folketingets markedsudvalg om forhandlingsstillingen og de forskellige elementer, der indgik i forhandlingerne. Udenrigsøkonomiministeren kunne på det tidspunkt naturligvis kun give udtryk for, at regeringen var indstillet på i videst muligt omfang at fastholde de principielle synspunkter, som landbrugsministeren havde givet udtryk for på møderne i december.

Som bekendt resulterede mødet i et forlig mellem de deltagende lande. Der ligger heri, at resultatet ikke i enhver henseende svarer til det danske oplæg. Ligesom det andet særligt interesserede medlemsland, Storbritannien, måtte Danmark give indrømmelser. Den løsning, man nåede frem til, svarer i princippet til Kommissionens forslag,